

ОДРЕЂИВАЊЕ НАКНАДЕ ЗА ЕКСПРОПРИЈАЦИЈУ

У ситуацији када је правноснажним решењем о експропријацији утврђено да су експроприсане парцеле у приватној својини предлагача, не примењују се одредбе Закона о експропријацији које се односе на административни пренос.

Из образложења:

„Према утврђеном чињеничном стању, правноснажним решењем Одељења за имовинскоправне и стамбене послове Градске општине Сурчин од 18.5.2017. године, експроприсане су, уз накнаду, катастарске парцеле, ближе описане у изреци првостепеног решења, уписане у лист непокретности 1151 КО Сурчин, које представљају приватну својину ПКБ Корпорације а.д. Београд са обимом удела 1/1, у корист Републике Србије, а за потребе противника предлагача Јавног предузећа „Путеви Србије“ Београд, ради изградње дела аутопута Е763 Београд-Пожега, деонице Сурчин-Обреновац, према предлогу Јавног предузећа „Путеви Србије“, а на основу решења Владе Републике Србије од 23.1.2016. године, којим је утврђен општи интерес за експропријацију.

Из извештаја о процени Министарства финансија - Пореске управе - Филијала Земун од 22.6.2018. године утврђена је тржишна вредност 1м2 експроприсаних катастарских парцела као пољопривредног земљишта.

Из дописа Министарства финансија од 23.1.2017. године утврђено је да је правни претходник предлагача ПКБ Београд, који је основан одлуком владе РС 27.12.1945. године, предметно земљиште стекао одлукама надлежних државних органа, а не теретним правним послом, те да како се ради о привредном субјекту који је и даље у стопостотном власништву РС, и поред чињенице да је на непокретностима уписана приватна својина предлагача, истом не припада накнада као ранијем власнику експроприсане непокретности, већ се поступак спроводи у смислу члана 71. Закона о експропријацији.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су применом материјалног права из Закона о експропријацији и Закона о ванпарничном поступку одредили накнаду за експроприсане непокретности и обавезали противника предлагача да предлагачу по овом основу исплати износ од укупно 511.986.320,00 динара.

Ревидент, понављајући жалбене наводе, неосновано оспорава правилну примену материјалог права.

Наводи ревизије којима противник предлагача оспорава предлагачу право на накнаду за експроприсано земљиште, указујући на правила Закона о експропријацији које се односе на административни пренос су у супротности са правноснажним решењем о експропријацији. Предмет овог ванпарничног поступка је утврђивање накнаде за експроприсане непокретности након што међу странкама није постигнут споразум о накнади по основу правноснажног решења о експропријацији, којим је утврђено да су експроприсане парцеле у приватној својини предлагача, са обимом удела од 1/1, што произлази и из листа непокретности 1151 КО Сурчин.

У ситуацији када је правноснажним решењем о експропријацији утврђено да су експроприсане парцеле у приватној својини предлагача, не примењују се одредбе Закона о експропријацији које се односе на административни пренос. У овом поступку се одлучује о обиму и врсти накнаде, а основ за одређивање накнаде је правноснажно решење управног органа којим су експроприсане предметне непокретности уз накнаду, која предлагачу није исплаћена.

Поред наведеног, у овом поступку нема места оспоравању правилности решења о експропријацији. Својинско право на експроприсаним непокретностима могло је бити предмет преиспитивања само у управном поступку у коме је извршена експропријација непокретности и у ком поступку је учествовао противник предлагача.“

(Сентенца из решења Врховног касационог суда Рев 4547/2020 од 31.3.2021. године, утврђена на седници Грађанског одељења од 5.7.2022. године)